

i § 17

har fundet det rigtigst at optage en udtrykkelig Tilkjendegivelse af, at Forsørgelse kun tilkommer Børn af et Ægtefæb, som Invaliden har indgaaet; inden han paadrog sig Legemsbefædigelse, medmindre Faderen var Invalid af 1ste Afdeling dengang, da han indgik Ægtefæbet; og at man

i § 19

har beholdt den nugældende Bestemmelse i Loven af 9de April 1851, at Forsørgelsen under færegne Forhold kan forlænges indtil det fyldte 18de Aar, idet den lidet betydelige Udgift for Statskassen, som herved kan foranlediges, kan yde den Faldnes eller Invalidens Børn et stort og væsentligt Gode.

4de Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

Til § 21.

De i Udvalgsudkastets § 22 indeholdte Bestemmelser om, at Renterne af den almindelige Invalidefond ubeløkkende anvendes til Udredelse af Forsørgelser i indskrænket Forstand, medens alle Pensioner og Understøttelser, der beregnes efter Tjenestetid og Tjenestegrad, selv om de tillægges Invaliders eller Invaliders og Faldnes Efterladte, skulle udredes umiddelbart af Statskassen, medens dog et muligt indtrædende Overflud af den almindelige Invalidefonds Renter, efterat alle egentlige Forsørgelser deraf ere afholdte, skal indflyde i Statskassen — disse Bestemmelser ville findes aldeles usforandrede optagne i nærværende Lovforslags § 21, uagtet man rigtig nok ikke skjønner, at de i og for sig skulde frembyde Fordele fremfor den nugældende Regel, hvorefter alle Pensioner, Understøttelser og Forsørgelser udredes af den almindelige Fonds Renter, idet det Manglende tilskydes af Statskassen. Men da man paa den anden Side heller ikke har noget Andet at indvende imod den af Udvalget attraaede Bestemmelse, end at den vil foraarsage ikke ubetydelig mere Arbejde ved Bogføring og Anvisning, har man efter Omstændighederne troet at burde adoptere den. Naar i nærværende § 21 Ordet „Understøttelser“ er udeladt, er derved ikke tilfugt nogen Realitetsændring; men Udelabelsen hidrører alene fra, at man i nærværende Lovforslag samt i det tilhørende Lovforslag angaaende Pensioneringen har ønsket at fastholde en bestemt Anvendelse af Betegnelserne „Forsørgelse“, „Pension“ og „Understøttelse“, idet nemlig „Forsørgelse“ overalt betegner de Marsbeløb, der efter nærværende eventuelle Lov tillægges Invaliders alene i Forhold til Legemsbefædigelsen og dens Virkning, eller Invaliders og Faldnes Efterladte i Forhold til Bedkommendes Trængsel samt under de øvrige lovbestemte Genhyn, medens „Pen-

sion“ ubeløkkende betegner det livsvarige Marsbeløb, hvortil Retten er begrundet alene paa en mer end tyveaarig Tjenestetid, og endelig „Understøttelse“ anvendes paa Marsbeløb, som beregnes i Forhold til en kortere Tjenestetid i Følge Pensionsloven (Lovforslagets §§ 4 og 10) og altsaa ligesom Pensionerne altid skulle afholdes direkte af Statskassen.

Til §§ 22—25.

Den i Udvalgsudkastets § 24 optagne Omdannelse af den nuværende Bestyrelse for de militære Underklassers Pensionering og for Invalidforsørgelsen vilde, forsaavidt den gaar ud paa at inddrage de to Medlemspladser, der oprindeligt beftattes efter Forslag af Centralkomiteen og ved Balance efter Forslag af Rjebenhavns Borgerrepræsentation, ikke ensidig kunne indføres ad Lovgivningsveien, idet den nuværende Organisation af Bestyrelsen hviler paa en af Lovgivningsmagten (Loven af 9de April 1851) stadsfæstet Overenskomst med Centralkomiteen, hvorved denne, til Gjengjæld for at den afgav de af den igjennem privat Godtgjørende op samlede meget betydelige Midler til den under Bestyrelsen henlagte „overordentlige Invalidefond“, betingede sig, at Bestyrelsen sammensattes paa den i Loven af 9de April 1851 anførte Maade, og at de to af den (eller senere af Rjebenhavns Borgerrepræsentation) foreslaaede Medlemmer bleve ligestillede med Bestyrelsens øvrige Medlemmer, ikke blot med Genhyn til Anvendelsen af den overordentlige Fond, men ogsaa med Genhyn til den almindelige Pensionering. Med Genhyn til denne Overenskomst henvises til Centralkomiteens Skrivelse af 27de April 1851, der meddeltes Rigsdagen (som Bilag E til Forslaget til Loven af 9de April 1851) og findes trykt i Rigsdagstidenden for 1850—51, Anhang Pag. 1203. Da imidlertid Centralkomiteen endnu beftaar, har Finanzministeriet, for at bidrage Sit til at indsekomme de i Udvalgsudkastet tilkjendegivne Ønsker i den omhandlede Retning, ført Forhandlinger med Komiteen og truffet en foreløbig Afstale med den, hvorefter den er villig til at give Afkald paa sin her forklarede Ret til igjennem to Medlemmer af Bestyrelsen at deltage i dennes Virksomhed, mod at den endnu i Behold værende Del af de fra den til den overordentlige Invalidefond afgivne Midler tilbagegives den, selvstændig til Anvendelse i Overensstemmelse med den oprindelige Genhyn og med de paa den hvilende Forpligtelser.

Medens uan saaledes har tilveiebragt Muligheden for en Omordning, der i Hovedsagen stemmer med Udvalgsudkastet, er der nogle underordnede Punkter i dette, som man ikke har kunnet optage i nærværende Lovforslag uden Ændring, i hvilken Henseende man skal fremsætte følgende Bemærkninger.

At Bestyrelsen som saadan alene varetager